

Hizb-ut Tahrir Emiri Celil Âlim Ata Bin Halil Ebu Raşta'nın Hilafet Devleti'nin Yıkılışının 102. Yıl Dönümü Münasebetiyle Yaptığı Konuşma

Hamd Allah'a mahsustur. Salat ve selam Rasûlullah'a, onun Aline, ashabına ve onu dost edinenler üzerine olsun. Ve badü

Genel olarak İslam ümmetine... Özel olarak Raşidi Hilafetin dönüşü için davet taşıyanlara...

Es Selamu Aleykum ve Rahmetullahi ve Berakâtuh

28 Recep 1342 / 3 Mart 1924 günü yani H. 102 yıl önce İngiltere öncülüğündeki sömürgeci kâfirler, Arap ve Türk hainlerin işbirliğiyle Hilafet Devleti'ni yıktılar. O günün büyüğüyle Mustafa Kemal de İstanbul'da Hilafeti ilga ederek, Halifeyi kuşatma altına alıp sınırdışı ederek açık bir küfür suçunu işledi. Böylelikle Müslüman ülkelerde Hilafetin kaldırılmasıyla bu acı felaket meydana geldi... Açık küfür işleyene karşı kılıç çekmesi ümmete farzdı. Nitekim Ubade b. Es Samet *RadiyAllahu Anh'* dan rivayet edilen Rasûlullah *SallAllahu Aleyhi ve Sellem'*in müttefikin aleyh hadisinde şöyle geçmiştir:

“Allah'tan kesin bir burhanın olduğu açık bir küfür görmedikçe yönetim hususunda emir sahipleriyle çekişmeyeceğimize.” Ama ümmet, o mücrim ve yardımcılara acı bir darbe indirip hüsrana uğratamadı, aksine hüsrana seviyesine çıkmayan zayıf bir yanıt verdi!

Ardından ümmetin tarihi karardı. Hilafet, hak ve adalet devleti iken, yöneticileri arasındaki çekişmenin şiddetli olduğu elli küsur devlete bölündü. Hatta bu ayın ortasında Suriye ve Türkiye'de meydana gelen şiddetli deprem bile ayrılıklarını gideremedi, tek bir devlet altında birliklerini yeniden sağlayamadı. Bilakis depremden önce ve sonra parçalanmışlıklarını sürdürdüler. İbret almıyorlar!

“Onlar, yılda bir iki defa belaya uğratılıp imtihana çekildiklerini görmüyorlar mı? Böyleyken yine tövbe etmiyorlar, ibret de almıyorlar.”

[Tövbe 126]

Bununla birlikte deprem, İslam'ın sıradan Müslümanların yüreklerinin derinliklerinde yerleşik olduğunu ortaya çıkardı. Enkaz altından kardeşlerini kurtarırlarken, özellikle de doğum yaptıktan sonra annesi enkaz altında ölen bir bebeği kurtarırlarken... Ya da enkaz altında Allah'ı tesbih etmek için elinde tesbih tutan kimseyi kurtarırlarken... Ya da depremde yıkılan bir binanın enkazından kurtarırlarken, dışarı çıkmadan önce başını örtmek için başörtüsü isteyen bir kanını kurtarırlarken... Ya da kurtarma ekiplerinin enkaz altından çıkarmak için seslendiklerinde vakti kaçırmamak için abdest alıp namaz kılmak üzere ilk önce su isteyen kişiyi kurtarırlarken... Ya da enkaz arasından kurtarmaya çalışırken Bakara Suresi'ni okuyan kişiyi kurtarırlarken... Ya da enkazdan çıkarmaya çalışırken, o gün namaz kılamadığı için üzülen genç kızı kurtarırlarken... İşte bütün bu olanlar sırasında Allahu Ekber diye tekbir sesleri yükselmiştir... İşte bunlar, Müslümanlardır. Depremde hayatını kaybeden tüm Müslümanlara Allah rahmet eylesin. İnşallah ahiret şehitlerinden olurlar. Allah yaralılara şifalar ihsan eylesin, öyle bir şifa versin ki hastalıktan eser kalmasın... Allah, sağ kurtulan her Müslümanın yardımcısı olsun. Allah ona, Cenab-ı Hakk'a ve Rasûl *SallAllahu Aleyhi ve Sellem'*e itaat yolunda geçireceği güzel bir ömür nasip eylesin...

İşte bunlar Müslümanlardır, bunlar da Müslüman ülkelerdeki yöneticilerdir. Aralarında doğu ile batı arası kadar uzaklık vardır. Bütün bu farklılık, Hilafetin kaldırılması büyük felaketinden bu yana 102. yılda meydana gelmiştir! Daha sonra Hilafetin yıkılmasından yararlanan sömürgeci kâfirler, başka bir elim felaket daha eklediler. Yahudilere, Rasûlullah *SallAllahu Aleyhi ve Sellem'*in İsra ve Miraç yeri Mübarek Toprak'ta bir devlet hediye ettiler ve hayatta kalma imkânları sağladılar. Bu imkânlardan ilki, çevresindeki ajan yöneticiler aracılığıyla güvenliğini korumaktır. Nitekim çıkan her savaşta Yahudiler karşısında yenilgiye uğradılar. Nihayetinde Yahudi devletine, Allah'ın nitelendirdiği suretten başka bir suret verdiler.

“Onlara yoksulluk ve düşkünlük damgası vuruldu” [Bakara 61] Yöneticiler bununla da yetinmediler, 1967'de işgal ettiği toprak parçasından geri çekilmesi umuduyla Yahudi varlığının ortadan kaldırılması sorununu müzakere sorununa dönüştürmek için ellerinden geleni yaptılar!

Dahası, Yahudi devleti Filistin’de en iğrenç suçları işledi ve halen de işlemektedir. 26 Ocak 2023’deki Cenin katliamı daha doğrusu kıyımı bunun tanığıdır. Büyük ve ağır silahlı Yahudi varlığı ordusu, Cenin mülteci kampına baskın düzenledi ve bir katliam gerçekleştirdi. Dokuz insan şehit oldu. Katliam sırasında azami suç ve cinayet işledi, yaralıların üzerine çitleri yıktı, buldozerlerle ezdi geçti. Ardından Nablus’a saldırmaya devam etti, Akabe Cebr mülteci kampına baskın düzenledi, katliam işledi, yaraladı, dolayısıyla şehit olanlar ve yaralananlar oldu... Tüm bunlar olurken Müslüman ülkelerdeki yöneticiler, onlara yardım etmek için harekete geçmedi. Aksine onların iyisi, suçlu ile suça maruz kalan kişi arasında arabuluculuk yapmak olduğunu duyurdu. Allah onları kahretsin! Nasıl da haktan yüz çeviriyorlar! Yahudilerle normalleşme suçunu işlemek için koşuştururken bundan daha fazlasını nasıl yapabilirler? Bu zillet ve aşağılık yürüyüşe Mısır yöneticileri önderlik ettikten sonra FKÖ ve Ürdün, daha sonra da BAE, Bahreyn ve Fas yöneticileri de aynı yolu izlediler... Şimdi de Sudan peşlerine takıldı. Sudan Devlet Başkanı El Burhan, ilişkilerin normalleşmesini görüşmek üzere Yahudi Dışişleri Bakanı Eli Cohen’i 2 Şubat 2023’de Hartum’da kabul etti! Bu yöneticilerin hepsi, kendilerini çepeçevre sarmalayan zillet ve düşüklüğe aldırış etmiyor.

“Suç işleyenlere, yapmakta oldukları hilelere karşılık Allah tarafından aşağılık ve çetin bir azap erişecektir.” [Enam 124]

Garip olan şey, Yahudi varlığının işlediği her suç veya gerginliğin ardından eski veya liderleri, Arap yöneticilerin kollarına atılıyorlar ya da ziyaretlerine gidiyorlar. Cenin katliamından önce Netanyahu, Ürdün rejiminin sarayına konuk oldu!... Cenin katliamı sırasında Filistin Otoritesi, kendi itirafına göre Yahudilerle koordinasyon halindeydi. Cenin suçundan sonra güvenlik koordinasyonunu askıya alacağını iddia etti ve öyle de oldu! Ama işin daha da şaşırtıcı ve ilginç olanı, o katliamın ardından Filistinli bir kahramanın ülkesini ve halkını savunmak üzere Kudüs operasyonunda 7 Yahudi’yi öldürünce, Müslüman ülkelerdeki yöneticiler hemen saldırıyı kınadıklarını açıkladılar! Türkiye, BAE, Ürdün ve Mısır dışişleri bakanlıkları yaptıkları basın açıklamasında Kudüs operasyonunu kınadıklarını duyurdular!!

Bu yöneticilerin sırtından bıçakladığı sadece Filistin değil. İslam topraklarının diğer temiz yerlerini da peşkeş çektiler veya teslim ettiler. Hindu müşrikler, Keşmir’i topraklarına ilhak ettiklerinde, Pakistan yöneticileri sessiz kaldı... Myanmar’da “Burma” Rohingya Müslümanları boğazlanırken, Bangladeş yöneticileri sanki uyuyormuşçasına görmezden geldiler... Çin, Doğu Türkistan’da katliamlar işlerken, İslam ülkelerindeki devletler, ölüm sessizliğini büründüler. Katliamları hakkında konuşanlar ise, Çin’in iç meselesi olduğunu söylediler!

“Ağzlarından çıkan söz ne büyük iftiradır. Onlar yalnız ve yalnız yalan söylerler.” [Kehf 5]

Sömürgeci kâfirler, ümmeti aşağılamakla kalmadı, küstahça akidesine saldırdı. Aşırılık yanlısı Paludan, İsveçli yetkililerin izin vermesinin ardından 21 Ocak 2023 Cumartesi günü Türkiye’nin Stockholm’deki büyükelçilik binası önünde Kur’an-ı Kerim’i yaktı... Bunu 27 Ocak 2023 Cuma günü Lahey ve Kopenhag’da Kuran’ın yakılması suçları izledi... Bunun ardından El Ezher Gözlemevi’nin sert bir dille yaptığı açıklamada, dini kutsallıkların aşağılanmasına yönelik girişimleri kınadığını ve karşı gelinmesi çağrısında bulunduğunu gördük... Hiç şüphe yok ki Ezher âlimleri, Kur’an’ın yakılmasına verilecek cevabın sözlü kınamalar olmadığını, Allah’ın Kitabı ve dinine yardım etmek için orduları seferber etmek gerektiğini bilirler. Çünkü Kuran’ın yakılması, İslam ümmetine ve akidesine karşı bir savaş ilanıdır. Dolayısıyla verilecek yanıt, onlar ile arkalarındakileri de darmadağın edecek bir savaş olmalıdır.

“Eğer onları savaşta yakalarsan, bunlar(a vereceğin ceza) ile arkalarındakileri de dağıt ki ibret alsınlar.” [Enfal 57]

Ey Müslümanlar! Müslümanlara yönelik saldırıya, kimseye yardımı dokunmayan, açıcı doyurmayan süslü ve boş sözlerle değil, keskin kılıçlarla, düşmana şeytanın vesvesesini unutturan darbelerle yanıt verilmelidir... Müslümanlar, Halifeleri varken böyle yanıt veriyordu. O dönemdeki olayların gidişatı, bunu söylemektedir. Bu, basiret ve feraset sahibi birinin asla inkâr edemeyeceği değişmez bir gerçektir... Bunun Müslümanların tarihinde (İbn Kesir’e ait El Bidaye ve’n Nihaye’de, El

Belazuri'ye ait Futuhat'ı Buldan'da, Tarihi İbn Haldun'da, Zehebi'nin İslam Tarihi'nde ve diğer kaynaklarda" geçen örnekleri vardır. Birkaçını size aktaracağım:

"Sonra H.87 yılı girdi... Kuteybe, yine bu sene, Buhara'nın kazası olan Baykent üzerine gidip gaza yaptı... Öğleye varmadan Müslümanlar muzaffer oldular... Halkı Müslümanlara karşı kıskırtan, Baykentli kör bir adamdı. Bu kişi esir alındığında: "Beni bırakırsanız size Çin mamulü beş elbise vereceğim ki değeri bin dinardır." dedi. Komutanlar, bu teklifi kabul etmesi için Kuteybe'ye tavsiyede bulundularsa da o: "**Hayır, vallahi ey kör adam, senin sebebinle bir Müslüman artık ikinci kez korkutulmayacaktır.**" dedi. Emir verdi ve körün boynu vuruldu."

"Daha sonra H.90 yılı girdi... Sind hükümdarı Dahir, Müslüman kadınların bulunduğu bir gemiye saldırıp onları esir aldı. Bunun üzerine Halife, o zalimden intikam almak üzere valisine bir mektup gönderdi. Muhammed b. Kasım komutasındaki ordu, **Müslüman kadınları kurtardı ve o zalim hükümdardan intikam aldı ve Sind ülkesini fethetti.**"

"Daha sonra H. 223 yılı girdi. Bizans kralı Müslüman ülkelere saldırdı. Zabtara halkını öldürüp esir aldı. Bunun üzerine bir kadın "Yetiş Mutasım" diye feryat etti. Bu, Halife Mutasım'a ulaşınca hemen "Lebbeyk" diye cevap verdi. Komutasındaki bir ordu ile kadının intikamını aldı... Bizanslıların hangi şehri daha büyük diye sordu. Amuriye "Ankara yakınlarında" denilince orayı da fethetti."

"Daha sonra H.582 yılı girdi... Bu yılda Kerek prensi Aryak ihanet etti. Mısır'dan gelen büyük bir hacı kervanının yolunu kesti, hacıları öldürüp esir aldı. Bunun üzerine Sultan Selahaddin savaş için hazırlık yaptı, ülkelerden asker istedi. Zafer elde ettiğinde, onu öldüreceğine dair yemin etti. H. 583 yılında Rabi'u'l-Ahir ayının ortasında Hittin savaşında Allah onu zafer nasip etti. **Ardından Selahaddin, ihanetinin ve eşkıyalığının cezası olarak Kerek prensi Aryak'ı kendi eliyle öldürdü.** Sonra H. 583 yılının Receb ayının 27'sinde Mescid-i Aksa kurtarıldı."

"Sonra H. 1307 M. 1890 yılında bir piyes yazarı, Rasûlullah *SallAllahu Aleyhi ve Sellem* hakkında uygunsuz ifadeler taşıyan piyesinin Paris'te sahne alacağını öğrenen Halife Abdülhamit, İstanbul'daki Fransız sefaretini çağırdı ve onu kasıtlı olarak askeri üniformayla karşıladı. Piyenin sahnelenmesi durumunda Osmanlı Devletinin Fransa ile ilişkileri kesip savaş durumu ilan edeceği tehdidinde bulundu. Sert bir dille "**Ben Müslümanların halifesiyim... O temsili durdurmazsanız dünyayı başınıza yıkarım**" dedi. Bunun üzerine Fransa yanıt verdi ve oyunu yasakladı."

O zamanlar sömürgeci kâfirler, İslam'ın ve Müslümanların kutsallarına herhangi bir saygısızlığın, dillerin kesilmesi ve ayakların kırılmasıyla karşılık bulacağını farkındaydılar... Bugünse Kuran-ı Kerime, Peygamber *SallAllahu Aleyhi ve Sellem*'e ve Müslüman ülkelere saldırılmakta, ama saldırıya yanıt verilmemektedir! Bunun yegâne sebebi, ümmeti düşmanların şerrinden koruyacak olan bir imamın; Raşidi Halifenin yokluğudur... Müttefikin aleyh sahih bir hadiste şöyle geçmiştir:

إِنَّمَا الْإِمَامُ جُنَّةٌ ، يُقَاتِلُ مِنْ وَرَائِهِ ، وَيُنْتَقَى بِهِ "**İmam ancak bir kalkandır. Arkasında savaşırlar ve onunla korunulur.**"

Sonuç olarak ey güç ve kuvvet ehli! Size yönelik çağrımı yineliyorum... Ümmet düşmanı din düşmanlarınızdan ümmetin yüreğine ancak siz şifa olabilirsiniz. Müslümanların kendi ülkelerindeki zilleti ancak siz kırabilirsiniz... Hadi görevinizi yerine getirin, Allah yar ve yardımcınız olsun. Raşidi Hilafeti kurmak için bize, **Hizb-ut Tahrir**'e nusret verin. Nusret, sadece vakayı tanımlamak açısından zafere giden bir yol değildir, öncelikle büyük bir farzdır. Her kim, Hilafeti kurmaya ve biat etmeye uygun bir Halifeyi var etmeye gücü yettiği halde çalışmazsa, büyük bir günah işlemiş olur ve günahın şiddetini belirtmek için de sanki cahiliye ölümüyle ölmüş olur. Nitekim Peygamber *SallAllahu Aleyhi ve Sellem* şöyle buyurmuştur:

وَمَنْ مَاتَ وَلَيْسَ فِي عُنُقِهِ بَيْعَةٌ مَاتَ مِيتَةً جَاهِلِيَّةً "**Kim boynunda biat halkası olmadan ölürse cahiliye ölümüyle ölmüş olur.**" İkincisine gelince, Müslümanlar, Rasûlullah'ı defnetmeden ve defin farzını yerine getirmeden önce Halifeye biat etmeye başlamışlardır. İşte bütün bunlar, Hilafetin öneminden kaynaklanmaktadır... Üçüncüsü, Ömer *RadiyAllahu Anh* vefat ettiği gün cennetle müjdelenen altı kişiden bir halife seçmek için üç günlük bir süre tayin etmiş, bu süre içerisinde bir Halife üzerinde anlaşmaya varılmazsa, muhalif olanın öldürülmesini emretmiştir. Bu, bir grup sahabenin huzurunda gerçekleştiği halde inkâr eden olmamıştır. Dolayısıyla sahabenin icması meydana gelmiştir. Bizim üzerimizden nice "üç günler" geçmiştir! Böylece Hilafetin kurulması büyük bir meseledir.

Ey Allah'ın askerleri! Meleklerin gökten inip Hilafeti kurmayacağını biliyoruz. Hilafeti kurmak için çok çalışırsak, bize yardım etmek üzere Allah melekler indirecektir. Hilafet, Allah'ın Kitabında yer alan bir vaattir.

“Allah, içinizden inanıp salih ameller işleyenlere, onlardan öncekileri halef kıldığı gibi, onları da yeryüzüne halef kılacağını dair söz vermiştir.” [Nur 55] Ve bu ceberut saltanattan sonra Rasûlullah *SallAllahu Aleyhi ve Sellem*'in hadisinde geçen bir müjdedir:

“Daha sonra ceberut bir saltanat olacaktır. O da Allah'ın dilediği kadar devam edecektir. Ardından Allah dilediği zaman onu ortadan kaldıracaktır. Sonra, nübüvvet metodu üzere Hilafet olacaktır. Sonra da sustu” [Ahmed] Ayrıca biz, İslam düşmanlarının Hilafetin yeniden kurulmasını imkânsız gördüklerini ve alaycılar tarafından taraftarlarının sözlerini tekrarladıklarını da biliyoruz.

“**Bunları dinleri aldatmıştır diyorlardı**” [Enfal 49] Ama nasıl ki bu söz, söyleyenlere bir vebal olmuşsa ve Allah dinini üstün kılıp inananlara yardım etmişse, bugün de bu söz, sahiplerine bir vebal olacaktır. Zira Aziz ve Hâkim olan Allah, gayretle çalışan, kalplerinden ve uzuvlarından Allah *Subhânehü ve Teâlâ*'nın şu buyruğunu eksik etmeyen samimi kullarıyla beraberdir:

“Allah, işinde galiptir. Allah her şey için bir kader tayin etmiştir.” [Talak 3] Onlar, Allah'ın izniyle bu “kader”e her geçen gün biraz daha yaklaşıyorlar...

“Ne zamanmış o?” diyecekler. De ki: “Yakın olsa gerek!” [İsra 51]

ve's Selamu Aleykum ve Rahmetullahi ve Berakâtuh

Kardeşiniz
Ata Bin Halil Ebu Raşta
Hizb-ut Tahrir Emiri

H.28 Recep 1444
M.19 Şubat 2023

www.hizb-ut-tahrir.org | www.hizb-ut-tahrir.info | www.turkiyevilayeti.com